

BAJA ÉS VIDÉKE

Szerkesztőség, kiadóhivatal és nyomda:
PALÁNKA, Báró Gromon-Dezső utca 14 sz.
 Tegyelejenik minden vasárnap reggel.

Feladó szerkesztő:
Csernicsek Imre
 Szerkesztő: Rothschild Zsigmond

Előfizetési ár:
 Egész évre K 6—
 Fel évre K 3—
 Amérikába egész évre K 8—
Nyilítási sora 30 fillér.

Mivel kötözzünk?

Írta: Petrovits István.

Azzal tisztában vagyunk, hogy a szőlőt — legyen az akár gyalogszőlő is — kötni szükséges és hogy a karószőlőnél ezt a drága munkát többször ismételni kell. Sokféle-kép okoztak már a kötözés szaporábbá és olcsóbbá tételén, de a kötözést teljesen nem mellőzhetjük többször huzalok kifeszítése mellett sem.

A legjobb kötözőanyag tagadhatatlanul a raffia, de ennek az ára a háboru tartalma alatt roppant magas felfűszkött. Nagyon megdrágult a jutafonál is, noha ez mint szőlőkötöző anyag nem érdemel valami nagy dicshet, mert a vele eszközölt kötést a szelek — amidőn a lomb tulnóit és megnehezédett — rendre leszaggatják végig, úgy hogy a drága munkát ismételni kell. Vizenyős réteken sok helyütt igen bőven terem a vékonyzáru gömbölyű káka. Ez szintén alkalmas kötöző anyag kivált karótlán (gyalog) szőlőben. Fájdalom, az általánosán divatos árdragítás ennek az igénytelen, csekély értékű és könnyű beszerzésű anyagnak az árát is a tizszeresére felhajtotta, úgy hogy egy maréknyi kévécske ára felfűszkött egy koronára pedig azzal alig lehetett egy rövid sorocska szőlőt bekötözni. Az érett zsupszalmát a kellő előkészítés után sem találtam elég jó kötözőanyagának, mert durva, könnyen szakad és hogy a kötés elég tartós legyen, egy-egy köteshez több, 4—5 szálát kell összefogni. A tengerifosztaléknak egy szála rövid, összetöredéses időrabló.

Mint a legolcsóbb és a raffia után legjobb, legtartósabb és igen szapora kötözőanyagot ajánlhatom a zölden lekaszált rozsalmát. Irtozván a raffiaszerzés nagy költségétől, mult nyáron épen a kötözés idejkor lekaszáltam egy kis tábla rozsvetést, midőn már az kikászolt. Felszáradás után a rozsozt kévékbe kötöttem s termőhelyén keresztelbe rakattam. Kötözésor a kévéket az apró szálaktól kirázattam s a kitisztítás után derékon összehajtvá apró, maréknyi kévécskék megtápostattak. Az így előkészített anyagot a munkások köténybe vagy zsákarabba göngyölvé derékukra kötötték. A zöld rozsalmából elég jó szál kettéhajtvá a kötéshez, lombosabb tőkénél sem kell két szálnál több, összehajtvá ez már négyorosz kötést ad. Lehet azzal tetszés szerint csomózáva, hurkolva, sorodva vagy pödörve kötni, kinek hogy áll jobban a kezéhez. Sokan szivesebben kötöttek vele, mint a raffiával, mert elő jobb fogású. Orosz hadifogoly munkásaim kifogástalan és gyors munkát végeztek vele. Az így végzett kötes mindvégig keményen kitartott a szőlőn, pótkötözésre nem volt szükség még a szelek után sem. Telepemen 150 koronányi rozs feládozásával megmentettem 1200 korona raffiakiadást. Megjegyzem még, hogy a korár lekaszált rozso után vetett tengeri jó sikerült s a korai fajta csövei tökéletesen beértek. A raffiával való kötözésnek drágaságán felül még az a hátránya is van, hogy abból munka közben sok elkallódik amennyiben sokat elhasználnak abból papucs- és cipőhor-galóshoz.

Halálos csend.

Fenyegető vihar közeledett a hegyek felől. Az a kelle-mes kilátás öröndezetetett, hogy a sebesen közeledő vihar-fellegek ott fognak egy keskeny erdei utban, s minden egyébtől eltekintve — borig ázon. Fuvaroson ugyan buzgóbb haladásra ösztökélte apró lovacskáit, a kócos sörényű, bor-zas mac kák azonban nem igen hederítettek a biztatásra, az ostorra viszont oly függén rugtak ki, hogy majdnem össbe-törték a rudat. Ez a nagy becsületérzés annál kiünlősebbnek tetszett, mert öregrendű s az egész uton fölötte egykedvűen viselkedő szekereseim csak alig hogy meglegyintette őket az

ostornyélel.

— Makacs állatok a kend lovai, gazda, — mondtam, föltekintve a nagy gyorsasággal közeledő fellegekre — pedig nem ártna, ha kicsit nekibuzdulnának, — utólr az áldás.

Az öreg paraszt szintén fölpillantott s a fejét rázta.

— Nem lézsen abbul, instálom, semmi. Nyugton lehet a tekintetes ur, Erre a mi fstenverte vidékünkre nem hullik fe-lüröl áldás, még eső képibe se. Ez a falu egyébként, a ki most következik, Magyarléta. Nékem szülötte falum, de már nem lakok ott. Egy kicsi negyedóra mulva benne lézünk. Ott bővön akad üres fedél, a ki alá meghuzódhatudír ha véletlenül tán mégis lehuulik pár csöpp eső erre a — mon-dom — istenverte vidékre, a hol is még az eső sem szok úgy esni, ha szükség vagyon rá, mint másutt.

Az öreg leintett az ostornyélel, s szép szeliden ismét megpiskálta lovacskáit.

— Mennénk tán, hé! Hogy essék belétek a géczy csu-da...

De bizony csak alig hogy mentünk, inkább másztunk lasscskán, mint a csiga. Az öregnek nem volt sietős az ut. Mivel pedig bőreges tapasztalataim vannak, hogy az ilyen hatvan év körül járó magyar paraszt majesztéitük nyugamá-val nem lehet bírni, hagytam, hogy mászszunk. Nagyon meg fogok ugyan ázni, vidéki barangolásaim hosszú listáján ennél azonban, sokkal előkelőbb gyönyörű égek is szerepeltek már és merültek örökök feledésbe. Néhány percz mulva a szeizu-gással együtt megjött az első morajó mennydörgés is, Azu-tán hallani lehetett, mint hull alá szinte koppanó hanggal egy-egy nehéz csöcsepp, sebesen, mint a puskaolyó.

— De most aztán már csakugyan iparkodjék kend, atyám-fia, — nógattam urja az öreget — külöben ránszakad az ég.

Az öreg ismét csak a fejét rázogatta.

— E kerüli ez a m' vidékünköt, instálom, még az Ur Jézus is, — mondotta majdnem szomoruan — ne tessék hínni ezeknek az egynehány csöppeknek, nem lézsen ezekből sem-mi. Mindéitg ekképpen készüldök erefelé az eső, azután mégse hullik le, a hogy dukál, hanem csak hitegeti az em-berit. Bár hiszen igaz, hogy idestova nem is lézsen már o reá szükség, mivelhogy nincs kinek a kedvéért huljék.

— Nono, eső csak kell!

Az öreg bólintott, hogy ez igaz. Nagyon kell, a hol szükség van rá, de minek ott, a hol nincs reá szükség? Mint például itt is, az ő szülötte faujában.

— Vagy harma fél esztendeje nem várja ott az eső ekinletek ur, mondhatnám, senki. A vén Kispál Mózes, meg, a süket Nagyné, avagy az a néhány keshedi házörző, a ki még otthon lézeng, ugyan nem várja, mivelhogy azoknak mindegy. De hiszen mindjárt meg tetszik lótni, miképpen sorvadit el az egész falu, holott' vagy kilencz-tiz esztendők-nek előtte többen lakozánk benne magyarok hatszázal is, az oláh hite lenvöket nem számítva. É is átköltöztem ide tul Nádasfalura e, — a hol meg tetszett fogadni — a nagyobbbi leányomhoz.

— Hát a többiek?

— Azok is elköltöztek, de azok még meszszebbre — válaszolta az öreg s csendesen felsőhajtott, — Azok igen meszszire elmentek az én két legényfiammal együtt, — mert hogy ezek az én eselédeim is Amérikába mentek.

— No, az elég meszse van.

— Bizony, elég meszse. Magam is elmentem volna vé-lük, de az ilyen rogyadozó koros embert nem engndik be abba az Amérikába, hanem csak a munkabíró, a fiatal és a pénzest. Már pedig pénz csak annyi volt, a mennyi nekik kellett. Nékem már nem juta. A házam ugyan még megvan, kináltam is fűnek-fának, de ház a kutyának kell, nem vásá-rolta meg senki még bitargba se, félingyen, a hogy kinál-gattam. Igaz hogy nem is volt, a ki megvegye, mert — mon-dom — a ki csak mozdulni tudott, mind kivándorolt és bément abba az Amérikába, a hol meg lehet élni, nem úgy, mint itt.

— Ott is meg kell dolgozni a kenyérért, atyán fia, csak

ügy, mint itt.

Ráhagyta, hogy ez is igaz. Munka nélkül nem potyog semmi, de ott legalább látszatja van a becsületes magyar munkának, nem úgy, mint itt.

— Mink is dolgoztunk itt a falunkban, de jöve egymás után két rossz esztendő és ettől elvágódtunk... Szaladoztunk mink aztán, instálom, Poacziustul Pilátusig, hogy eszméig talpra tudjunk állni, de nem lehetett: az urak nem engedték. Jött a jegyző, jött a szolgabíró, meg a porcozi, meg a sorozás, meg a többi isten csapása, s ettől még jobban elvágódtunk. A marhát el kellett prédálni, különben fölfordult volna. Nem volt takarmány. Pénzért se. Imádsággért se. Még a papunknak se. Tehát ki húzza az ekét? Meg érdemes-é szántani, ha ugyse magunknak szántunk? Hanem a fiskusnak, a mely nem engedett a maga nagybéúli jussából, hiába instáncziázunk. É aztán úgy volt... Az emberek elkezdtek menni... és émentek. Most aztán olyan igen csendes ez a mi falunk, mint a temető. Beülhet az irgalmatlan fiskus ha akar — sírásonak.

Az öreg meglegyintette lovaskái feje fölött az ostort, de a világgért sem vágott volna rájuk. Kenyérserzői voltak, kimélte és szerette őket. Az eső dolgában pedig, úgy lát-szik, csakugyan igaza lesz. Heves szélvihar sivitott végig az erdősegen, eső azonban többé egy csepp sem esett. Majdnem elhittem, hogy ennek az »istenverte« vidéknek nem kerül felülről áldás.

Nemsokára bekocogtunk a faluba. Felette csendes hely volt, az bizonyos. Az egész hosszú utczában, melyen az öreg végighajtott, egy árva szál kutya sem ugatott meg. A paróchia tájékán valami vénasszonyfele botorkált egy ruhakosárral. Ebben azonban nem ruha volt, hanem falevél.

— Az ott a süket Nagyné — mondotta az öreg. — Leveviszen az erdőből a tiszteletes ur teheninek, mert hogy fű nem lett. É perszelt mindent a retentő meleg kánikula az idén se. Errefelé az eső, — kisüit minden, de minden.

Behajtott egy düledezőféliben levő, elhagyott, giz-gazos portára és megvagarázta, hogy ez a veszendőbe hagyott porta az övé. Meg fogja abraolni itt a saját udvarán a lovait, azután ismét befog és egy óra múlva tovább megyük. Leszálltam a szekérről.

— Nem lett volna okosabb a kocsmánál megállani? Ott valami harapni való is akadt volna.

Az öreg rámnézett. Olyasvalami derengett rosszuló tekintetében, hogy lám... be hiába beszél az ilyen messze idegenbéli urnak az ember, nem érti ez meg az igaz magyar beszédet, holott pedig már vagy három órája halija.

— Kocsmá vagon itt, tekintetes ur, — szólt fejét rázogatva — de kocsmáros nincs. A kocsmá ott nyavalyog és egy-

magán a jegenyefák tulsó végiben az országút mellett, a kocsmáros azonban már rég nincsen benne.

— Az is kivándorolt?

— Nem vándorolt. Csak bészta a kocsmát és elment.

Minek is maradozott volna, ha nincs itt senki.

— Talán a tiszteletes urnál kaphatnánk valamit?

— Lehet, bár nem gondolnám...

— Nem szereti a vendéget?

— Nem az a baj, instálom, — magyarázta az öreg, miközben szénát vetett a loval elé, s lassu tempózással kiránczigálta tarisznyáját az útestől — hanem az a baj, hogy igen beteg. Esztendeje mult, hogy se beszélenni, se járni nem tud. Tavalyban volt ugyanis, hogy kűnn a mezőn jártában egyszer csak megfordult emaga körül, s úgy összeesett, mintha lekaszálták volna a lábairól. Attul fegvást örökké az ágyát nyomja. Testvérnéne nagyon mellette, az gondozza és az ügyel a paróchia is. Pedig bizony nem érdemelt meg ezt a borzasztó nyomorúságot, mert áldott igaz ember volt, sokat lőt fut vala a mi dűgunkban is, de persze hiába... mégis csak szét kellett innét szóródnunk szűzég felé, ki merre látott. Azonban iho! jó szívvél szelnék a tekintetes urnak a kenyereimből, ha meg nem vetné.

Köszönettel elfogadjam.

Egy darabig só nélkül bicskázott a kenyeret, meg a mellette járót szalonnát. Sohogy sem ment tovább a beszéd. Az öreg inkább haragos elborulással, semmint bánatosar, mutogatott falatozás közben hol erre, hol arra a portára: ez is üres, az is üres, amaz is üres, a tizedik is azonképpen üres. Egy lélek sem maradt bennük. »Minden a fiskusé, — egy mond — eladták volna porcozi fejében egynehány szegény forintért is, de nem akadt senki, a ki megvegye. Ingyen sem kellett. Még a rácz kocsmárosnak se. Az is elment másfelé ebből a csendes faluból, a melyik úgy-e bizony hogy milyen csendes?

Bizony ez olyan nagyon csendes volt, hogy szinte mellibe sújtotta az ember. Mindenütt némaságzás mozdulatlan, halálos csend. Egy csomó pilvaros ház szép sorjában egymás mellett és egytől-egyig üres. Az udvarok földje benöve gazzai. Az ablaakok kitörve Ajtók seho. Rég felüthők valamennyit. Összeomlott kémények szétmúlt téglái az udvarokon, kivágott gyümölcsfák csonka törzse a kertekben, pusztulás, elhagyatottság és csend... halálos csend... mint valamely véges ütközet után a csatamezőn, a honnan már a halottfosztozato rablók is eltávoztak...

Némán fogyasztottuk a kenyeret, meg a szalonnát.

Az öreg paraszt sem beszélt, csak néha legyintett egyetlen egyet az üresen álló házak felé s dörmögte valami haragos keserűséggel a fogai között:

— Minden a fiskusé, mondom... megeheti.

HIREK.

Olvassa „AZ EST”-et, ha mindenről informálódni akar. AZ EST riportjai mindig kimerítik a nap eseményeit, mert AZ EST mindent megír és mindenről tud, ami közérdekű AZ EST munkatársai mindenütt ott vannak, ahol esemény történik, hogy a lehető leggyorsabban és a személyes meggyőződésen a apuló pontossággal írhasnak meg tudósításaikat, az ország minden részében és a külföldön pedig olyan szervezett tudósítógárda lája e. a hírszolgálatát, amelyely szemben a világ legelső lapjai is e imeréssel vannak. Ez a magyarázata annak, hogy egész világ sajtója naponta sokszor hivatkozik AZ EST-re, mint forrásra, közli tudósításait és táviratait azzal a biztos tudattal, hogy AZ EST citálásával már a hitesség bélyegét is nyomta a közleményre.

Meghívás.

Az »Első dunabökényi segélyelőzetket« 1917. évi február hó 25-én d. u 2 órakor a rom kath. iskola II. osztálytermében tartja

XXXIV. rendes évi közgyűlését,

melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívattak.

NAPIREND:

1. Mult évi közgyűlési jegyzőkönyv felolvasása.
 2. Közgyűlési elnök és jegyző megválasztása.
 3. A jegyzőkönyv hitelteljesítésére 2 tagnak megválasztása.
 4. A igazgatóság jelentése, a lefolyt év üzleti eredményeinek felolvasása.
 5. Az évi számadás jóváhagyása s a felmentvény megadása vagy megtagadása.
 6. Nevelő intézmények tárgyaása.
- Dunabökény, 1917. február hó 7-én.

Az igazgatóság.

A »Vasárnapi Újság« február 11-iki száma folytatja érdekes harczterí képeinek közlését s számos szép képet mutat be a sajtó hadiszállás kiállításáról is. Szépirodalmi olvasmányok: Pekár Gyula regénye, Havas Aliz novellája, Bódor Aladár verse, Szőlősi Zsigmond tárczazikke, Braan Lily regénye. Egyéb közlemények: czikk a kontinentális zálárlatról s a rendes heti vonatok: A háboru napjai. Irodalom és művészet, sakkjáték, stb. A »Vasárnapi Újság« előfizetési ára negyed évre 60 korona, a »Világkronika«-val együtt hat korona. Megrendelhető a »Vasárnapi Újság« kiadóhivatalban (Budapest, IV., egyetem-utca 4. sz.) ugyanitt megrendelhető a »Képes Népnap«, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félvéve 2 korona 40 fillér.

«Méhészeti Hetilap» címen Méhész Jenő szerkesztésében és kiadásában 1917 január elsejétől fogva igen ügyesen szerkesztett szaklap jelenik meg. Egész évre 10. K. félvéve 5. K. Ajánljuk a méhészettel foglalkozóknak, hogy a fentjelzett szaklapot saját érdekében rendelje meg. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tiszacsécs. (Szatmármező)

Rohamosan emelkedik a föld ára. A bácskai paraszt földhészének és ingatlanvásárlási kedvének a legjellemzőbb esete az a földvásárlás, a melyet Újvidéken kötöttek meg. Ezek szerint Aszurdzics Lukács János és neje négy hold és tizenkilenc négyszögöl szántót 52.662 koronáért vettek meg. Egy hold földért tehát körülbelül 13100 koronát fizettek. Ennyi drágábban aligha kelet el még magyar föld.

Lövöldözés a szabadkai vasuti éteremben A szabadkai vasuti éteremben részegen állított be Angyal József vasuti ór és browningját az ott levő Gaál János vasuti portásra fogta. Horvát Sándor főpincér közbevetette magát, és le akarta

fogni a revolverrel hadonászó vasuti ór. Közben a revolver elsült és átfurta a főpincér vállát. Angyal elmenekült, a főpincért pedig a kórházba szállították.

(A postal forgalom korlátozása.) Illetékes helyről közlik, hogy a postahivatalok e hónap 13-ától kezdve további intézkedéskig szállítási zavarok miatt csak katonai küldeményeket, hadfőlszerelési tárgyakat, egészségügyi anyagokat, posta-, távirada- és távírtelep-üzemi anyagokat, állami hatóságok által feladott portamentos csomagokat, továbbá élesztőt és pénz tartalmazó küldeményeket, vidéken még élelmiszert is vehetnek föl, de az utóbbi kezdarabként feladni nem lehet. Más tartalnu csomagokat a vidéki postahivatalok csak Budapest érintése nélkül és minden postahivatatra külön-külön megszabott forgalmi körben válthatnak egymással csomagot. E korlátozás az Ausztriával és Boszniával való forgalomra is vonatkozik, de a többi külföldet nem érinti. Változatlanul marad a hadifoglyokkal való és a tábori postákhoz irányuló csomagforgalom.

Negyedmillió korona haszon egy parcellázási üzletben. A dunaföldvári takarékpénztár Szentandrason nagyobb parcellázási üzletet bonyolított le, a melyen negyedmillió koronát keresett. Ezt csaknem teljesen az intézet részvényesei kapják. A 30 korona rendes osztlékán kívül ugyanis husz korona rendkívüli osztlék kerül kifizetésre az idén Ezenkívül 1200 darab 100 koronás ingyen részvényt ad az intézet az eredményes parcellázási üzlet hasznából a részvényeseknek.

A tejárak országos maximálása. Kürthy báró, a Közelelmzési Hivatal elnöke, érdekes leiratot küldött a vármegyék alispánjaihoz. A leiratban tudatja Kürthy báró, hogy a tejárakat országosan maximálási szándékozik. É miatt kikéri az alispánok megjegyzéseit és tapasztalatait és leküldi a maximálási tervezetet. Kürthy báró a leirat végén azt írja, hogy az alispánok tegyék meg észrevételeiket a maximálási tervezetre vonatkozólag.

Jótállás a biztos ered. ményért,
Törvényesen védve.

Reitter Oszkar

nagybesszereki ny. főkapitány és fajbaromfi-tenyésztőnek nagyszórdé találmánya a

„PATKANIN“

patkányirtó-szer, (nem mérge) mely emberre és háziállatokra nem ártalmas és fölülmul minden más irtószert. 1 doboz ára **3K** mely elegendő körülbelül 60 patkány kiirtásához. — Minden adaghoz használati utasítás van mellékelve. A biztos eredményért jótállás. Ismeretét prospektust, melyben le van írva, hogy különféle gazdaságban hány adag használandó, kérésre ingyen küld a **PATKANIN** gyár egyedül elárúsítója a Torontói Agrárbank Részvénytársaság, Nagybecskerekben.

HAUS

samt

Magazin

in der Szt.-Istvangasse Nr. 144. wegen Übersiedelung zu verkaufen. Näheres dortselbst.

Blaustein, Kupfer-vitriolpulver, Rafia, Perocid,

u haben von 5 kilogramm aufwärts, jedes Quantum bei

Sigmund Kaiser, Budapest IX., Bakács tér 6. III. 2

Garantie für sicheren Erfolg!

Gesetzliches Schutzzeichen Patent

Oskar Reitter

P Oberstadthauptmann und Rasse-Geflügelzüchter in **NAGYBECSKEREK**

et eine grossartige Erfindung gemacht, nämlich das ungiftige Rattenvertilgungsmittel

„Patkanin“

welches für Menschen und Haustiere unschädlich ist Eine Schachtel davon kostet 3 Kronen und genügt zur Vertilgung von beiläufig 60 Ratten Pefarsmenge, Berechnung für grosse und kleine Wirtschaften als auch Prospekt sendet auf Wunsch die **PATKANIN** Fabrikleitung d. Oberstadthauptmanns Torontói Agrárbank Részvénytársaság, Nagybecskerekben.

Steckzwiebel

ausgezeichnete Qualität 1 Kilogramm 9 K 50 Heller per 5 Kilogramm Postpakete, vorhinein zahlbar. — **Magyar kereskedelmi r.t Gyöngyös**

KERZE

Färbige kleine Kerzen per Kgr. K 9.—
Prima Parafin gepackte Waare K 7.50
Prima Parafin, offene Waare per Klgr. K 7.—
Obstmarmelade I-a.
5 und 10 Kgr Emailgefäss K 5.— per Kilogramm.

Komlós Gyula

BUDAPEST, Almássy-tér 8.

Technische Lehranstalt Bodenbach.

Maschinenbau, Elektrotechnik, Fachbau. Studiendauer in allen Abteilungen mit höherer Ausbildung 2 1/4 Jahr Programme unberechnet gegen 10 Heller Porto.

A világháború

minden mozzanatáról bő,

eredeti, megbízható, kimerítő

értesülésekkel, térképekkel, magyarázatokkal szolgál az

AZ UJSÁG

POLITIKAI NAPILAP

olvasóinak.

Előfizetési árak:
Egy hónapra K 3.20 Félévre . . . K 19.—
Negyedévre . K 9.50 Egész évre. K 38.—

Megrendelő cím;

AZ UJSÁG

KIADÓHIVATALA

Budapest, VII., Rákóczi-út 54. szám.

Szakértelem nélkül nincs kellő termés!

A szőlősgazdák nagyrésze évek óta azért szüretel oly keveset, mert szőlőit megfelelő gondozásban nem részesíti és borát helytelenül kezeli. Minden, a szőlő- és borkészítés körébe tartozó munkára megtanít a

„BORÁSZATI LAPOK“

(szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IX., Üllői-út 25. Köztelak) mely vasárnaponként jelenik meg. Mutatványszámot kívánatra 3 héten át küld.

Elsőrendű fajtiszta, nemesített

GYÜMÖLCSFÁK

jutányos áron kaphatók

HOFFMANN IGNACZ, SZEGED. Ujszegedi mintagyümölcsfaiskolájában. Arjegyzék ingyen és bérmentve.

GYERTYA

színes gyertyácskák különként K 9.—
I-a paraffin csomagolt ára K 7.50
I-a paraffin nyitott áru különként K 7.—

Gyümölcsiz I-a

5 és 10 kilós zománcozott vedrekben K 5.—

Komlós Gyula, Budapest, Almássy-tér 9.

Bedecken wir **Fleischbedarf** mit Zucht der unseren Rassegeflügel und Rassehasen. — Verlangen Sie Preisoran über Rassehasen. — Preise der Legeier per Stück.

Emdener Riesengans K 350. — Pekinger Riesente K 180 Gelbe Orpington-Hühner K 1.—, Versand gegen Vorauszahlung oder Nachnahme.

Fachblatt, Preisourant gratis!

Hasenzuchtanstalt, Csillaghegy.

Dughagymát

kötelezettség nélkül ab Szeged vagy Makó, azonnali szállításra ajánlok utánvél mellett:

Makói hosszukás — 1000 K
Szegedi gömbölyű — 960 K

Szilágyi József

Szeged, postafiók 2.

Rézgalic, róz-
kénpor, raffia,
perocid

...től feljebb bármely mennyiségben

Zsigmond, Budapest

Bakács-tér 6. III. emelet 2. sz.

Husszükségletünke

fajbaromfiak és fajnyulak tenyésztésével. Fajnyulakról kéjjen ajánlatot. Fajbaromfiak keltető tojásai darabonként: emdeni libáké K 350, óriási pektingi kacskáké K 180, sárga orpington tyúkóké K 1. — Szállítás a pénz előleges beküldése esetén vagy utánvétellel.

Szaklap, árlap ingyen!

Nyulatenyésztő Mintalep, Csillaghegy.

Kefeáruk

tiszta anyagból, tartósan készítettek a vakok foglalkoztatásában. Gazdaságok, gyárak, zövetkezetek és kereskedők már egy próbamegrendelésből, melyek

Bpest, VII., Hermina-ut 7. alá séretnek, meggyőződhetnek arról, hogy a kekek és seprők tartósságuk mellett rendkívül folcsók és viszonteladásra nagyon alkalmasak.

Harisnyákat

lartós és csinos kivitelben

készítenek a vakok!

Harisnyák kaphatók:

VII. kerület, Hermina-ut 7. sz. IV. kerület, Kaplony utca 3. Vidéki megrendelések pontosan megküldetnek.

Részletes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve kapható.

A KERT

A kertészet összes ágait magába foglaló szaklap.

Főszerkesztő és laptulajdonos

MAUTHNER ODON

A lap minden hó 1-én és 15-én jelenik meg.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

BUDAPEST, VII., Rottenbiller-utca 33. sz. Egyes szám ára 60 fillér. Kérjen mutatványszámot.

Ház magtárral

együtt a Szt. István utca 144. sz. alatt elköltözés miatt eladó. Bővebbet ugyanott.

Bestellschein: An DAS NEUESTE IM BILDE Wien, VI., Barnabiten-gasse Nr. 7. Abonnie: 1/4 Jährig zu K 2.50, 1/2 Jährig zu K 5.-, 1/3 Jährig zu K 10.-. Best.-form. d. Buchh. Postanweisung — durch Postkassenstellen. (Nichtgewinnzwecken ist durchzusetzen.)

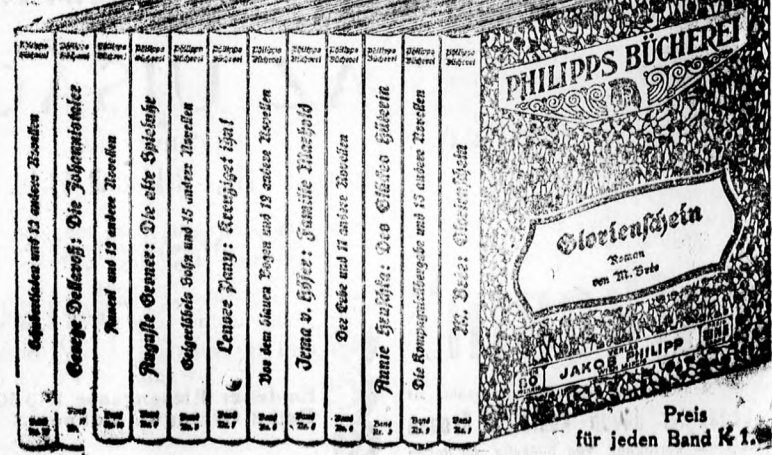

Neueste im Bilde
Abonnement: 1/4 Jährig K 2.50

PHILIPPS BÜCHEREI

wurde vom Publikum aufs herzlichste begrüsst und die ersten Bände nahezu ausverkauft.

Bisher sind 12 Bände erschienen.

Preis für jeden Band K 1.-

Preisverzeichniss gratis. Diese 12 Bände enthalten 6 Romane, 81 Novellen und Humoresken und eignen sich besonders zur Anlegung einer billigen und einwandfreien »Haus-Bücherei« mit durchwegs gediegenem literarischem Inhalte.

Jeden Monat erscheint abwechselnd ein weiterer Roman- oder Novellen-Band Durch jede bessere Buchhandlung oder gegen Voreinsendung des Betrages vom Verlag »Philipp's Bucherei« Wien, VI., Barnabiten-gasse Nr. 7. zu beziehen.